

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: PN-7Cpr/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2523200665
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Poništová Ph.D.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:2523200665.2

Uznesenie

Okresný súd Trnava v spore žalobcu: A. C. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. J., L. XXXX/XXX, právne zastúpený: JUDr. Igor Horanský, advokát, so sídlom advokátskej kancelárie v Piešťanoch, E.F. Scherera 4803/2, proti žalovanému: Daňový úrad Trnava, so sídlom v Trnave, Hlboká 8/1, o určenie neplatnosti skončenia služobného pomeru a o náhradu služobného platu, takto

rozhodol:

I. Súd konanie z a s t a v u j e a po právoplatnosti tohto uznesenia vec p o s t u p u j e Správnomu súdu v Bratislave.

II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenu tunajšiemu súdu dňa 24.04.2023 sa žalobca domáhal určenia, že skončenie služobného pomeru č. 97636/2023 zo dňa 23.02.2023 je neplatné. Súčasne sa žalobca domáhal náhrady štátneho platu od 24.02.2023 do doby pokračovania vo výkone služby, do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku ako aj náhrady trov konania.

2. Súd vyzval na vyjadrenie sa k žalobe žalovaného dňa 28.09.2023. Žalovaný sa vyjadril podaním, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 10.10.2023, kde vyjadril okrem iných vecí aj námietku nedostatku právomoci súdov Slovenskej republiky na prejednanie predmetnej veci. Vo vyjadrení uviedol, že služobný pomer žalobkyne nie je upravený zákonom č. 55/2017 Z. z. ale zákonom č. 35/2019 Z. z., ktorý skončil prepustením v zmysle zákona č. 35/2019 Z. z., na základe individuálneho správneho aktu, vydaného príslušným orgánom, riaditeľom daňového úradu. Týmto individuálnom aktom bolo Rozhodnutie riaditeľa daňového úradu, Daňový úrad Trnava, o prepustení zo služobného pomeru č. 97636/2023 zo dňa 23.02.2023, vydané podľa § 280 ods. 1, 2 v spojení s § 73 ods. 1,2,3 a 4 a s ustanovením § 278 písm. a) zákona č. 35/2019 Z. z. Ďalej žalovaný uviedol, že za znaky súkromnoprávnej regulácie sa považuje rovnosť subjektov, ich autonómia, vznik, zmena a zánik právnych vzťahov sú spojené s dvojstranným právnym jednaním. Naopak za znaky verejnoprávnej regulácie je treba považovať nadriadenosť a podriadenosť, autoritatívnosť, vznik zmena a zánik právnych vzťahov sú spojené s rozhodnutím orgánu verejnej správy. V právnom spore, nie je medzi príslušníkom finančnej správy a služobným úradom (nadriadeným) rovný vzťah a to platí aj v otázkach jeho prepustenia. Vo veci prepustenia rozhoduje služobný úrad (nadriadený) autoritatívne. Vznik, zmena a zánik práva je spojený s autoritatívnym rozhodnutím služobného úradu (nadriadeného), nejde teda o dvojstranný vzťah založený na konsenze zúčastnených strán. Vzťahy vplývajúce zo štátnej služby príslušníka finančnej správy nemožno považovať pre ich povahu za veci súkromnoprávne. Služobný pomer je a bol vždy charakterizovaný ako inštitút verejného práva. Tento vzťah nevzniká zmluvou, ale mocenským aktom služobného orgánu a po celú dobu jeho trvania sa výrazne odlišuje od pomeru pracovného, ktorý je naopak typickým súkromnoprávnym vzťahom, v ktorom majú účastníci tohto právneho vzťahu rovné postavenie.

3. Podľa § 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

4. Podľa § 4 CSP iné spory a veci prejednávajú a rozhodujú súdy, len ak to ustanovuje zákon.

5. Podľa § 10 ods. 1 CSP, ak spor alebo vec patrí do právomoci iného orgánu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví a spor alebo vec mu postúpi. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

6. Podľa § 161 CSP, skúmanie procesných podmienok, (1) ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"). (2) Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. (3) Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví.

7. Podľa § 2 ods. 1 Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

8. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánu verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

9. Otázku právomoci súdu pri prejednávaní a rozhodovaní sporov týkajúcich sa služobného pomeru príslušníkov finančnej správy a Finančného riaditeľstva riešil kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v uznesení zo dňa 28. júna 2023, sp.zn. 18SKomp/5/2023 vyslovil, že „pracovnoprávne vzťahy možno členiť na tri kategórie: a) základné pracovnoprávne vzťahy (napr. pracovný pomer, pracovnoprávne vzťahy založené dohodami o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru), b) ostatné (vedľajšie) pracovnoprávne vzťahy (napr. vzťahy sankčné či kontrolné), c) ďalšie (obdobné) pracovné vzťahy, ktoré sú upravené osobitnými zákonmi. Práve do tretej kategórie potom možno zaradiť pracovné vzťahy s delegovanou pôsobnosťou ZP), ktorá sa aplikuje aj na právne vzťahy pri výkone štátnej služby. Štátnu službu možno definovať ako právny vzťah, tzv. služobný pomer štátneho zamestnanca, ktorý je založený vo vzťahu fyzickej osoby k štátu, pričom je potrebné zdôrazniť, že je vzťahom verejnoprávnym. Druhov štátnej služby rozoznávame tiež niekoľko. Nepochybne však medzi tieto patrí štátna služba príslušníkov finančnej správy, ktorej osobitná právna úprava sa nachádza v zákone o finančnej správe. Práve ten vo svojom § 1 písm. d) ustanovuje, že tento zákon upravuje štátnu službu príslušníkov finančnej správy a právne vzťahy súvisiace so vznikom, zmenami a skončením služobného pomeru. Zákon o finančnej správe upravuje taktiež delegovanú pôsobnosť ZP vo viacerých ustanoveniach, príkladmo § 182 ods. 5, § 213 ods. 8 či § 213 ods. 9 citovaného zákona. Skončenie služobného pomeru, konkrétne prepustenie príslušníka finančnej správy zo služobného pomeru, ktoré je predmetom sporu v prejednávanom prípade, je však v zákone o finančnej správe upravené v ustanoveniach § 258 a nasl. osobitne, bez akéhokoľvek odkazu na delegovanú pôsobnosť ZP.“

„Bez ustanovenej delegovanej pôsobnosti ZP a vzhľadom na to, že: i) zákon o finančnej správe, z ktorého vychádza hmotnoprávna úprava pracovnoprávneho vzťahu žalobkyne, je verejnoprávnym predpisom; ii) na petit žaloby sa v súvislosti s určením, či spor patrí do právomoci civilných alebo správnych súdov neprihliada; iii) rozhodnutie o skončení služobného pomeru žalobkyne ako aj rozhodnutie o jej odvolaní sú individuálnymi správnymi aktmi orgánov verejnej správy (viď. § 280 ods. 1, § 280 ods. 3 zákona o finančnej správy, § 4 písm. a) SSP); iv) na preskúmanie rozhodnutí orgánov verejnej správy majú podľa § 6 ods. 1 SSP právomoc správne súdy; je nutné dospieť k záveru, že rozhodovanie o žalobe týkajúcej sa skončenia služobného pomeru žalobkyne ako príslušníčky finančnej správy je sporom patriacim do správneho súdnictva, a teda do právomoci správnych súdov.“

10. V tomto konaní ide rovnako ako v prípade, ktorým s zaoberal kompetenčný senát, o vzťah medzi príslušníkom finančnej správy a služobným úradom. Predmetom konania je preskúmanie rozhodnutia riaditeľa daňového úradu. Ide o rozhodnutie orgánu verejnej správy, preskúmanie zákonnosti ktorého patrí do kompetencie správnych súdov a nie súdu všeobecného súdnictva. Tento záver súdu podporuje aj skutočnosť, že opravným prostriedkom proti napadnutému rozhodnutiu malo byť v prvom rade odvolanie v zákonnej lehote, ako to vyplýva zo samotného poučenia predmetného rozhodnutia, ktorým bola žalobca prepustený zo služobného pomeru. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I.

11. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12. V danom prípade k zastaveniu konania došlo v dôsledku podania žaloby na súd bez právomoci vec prejednať a rozhodnúť. Možno teda konštatovať, že žalobca nesprávnym postupom zapríčinil zastavenie konania, za čo nesie procesnú zodpovednosť. Z uvedeného dôvodu súd o trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP a žalovanému priznal náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje - Okresný súd Trnava (O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trnave.). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.